

**VERENIGDE VERGADERING VAN DE
GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

**Bulletin van de interpellaties
en mondelinge en dringende vragen**

Commissie voor de sociale zaken

OPENBARE VERGADERING

VRIJDAG 8 NOVEMBER 1996

INHOUD

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIES

van de heer Roeland Van Walleghem tot de heer Rufin Grijp, lid van het Verenigd College bevoegd voor het beleid inzake bijstand aan personen en de heer Didier Gosuin, lid van het Verenigd College bevoegd voor het beleid inzake bijstand aan personen, betreffende "de uitspraken van de leden van het Verenigd College bevoegd voor het beleid inzake bijstand aan personen, aangaande de toepassing van de taalwetgeving in de Brusselse OCMW's"

en

van de heer Sven Gatz tot de heer Rufin Grijp, lid van het Verenigd College bevoegd voor het beleid inzake bijstand aan personen en de heer Didier Gosuin, lid van het Verenigd College bevoegd voor het beleid inzake bijstand aan personen, betreffende "de toepassing van de taalwetgeving in de Brusselse OCMW's"

(Sprekers : de heren Sven Gatz, Jean-Pierre Cornelissen, Walter Vandenbossche, Guy Vanhengel, Paul Galand en Rufin Grijp, lid van het Verenigd College)

Voorzitster : mevrouw Anne-Sylvie Mouzon.

- De openbare vergadering wordt om 10u.05' geopend.

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIES

VAN DE HEREN ROELAND VAN WALLEGHEM TOT DE HEER RUFIN GRIJP, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN EN DE HEER DIDIER GOSUIN, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN

betreffende "de uitspraken van de leden van het Verenigd College bevoegd voor het beleid inzake bijstand aan personen, aangaande de toepassing van de taalwetgeving in de Brusselse OCMW's"

en

VAN DE HEER SVEN GATZ TOT DE HEER RUFIN GRIJP, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN EN DE HEER DIDIER GOSUIN, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN

betreffende "de toepassing van de taalwetgeving in de Brusselse OCMW's"

De Voorzitster .- Bij brief van 7 november laat de heer Van Wallegghem ons weten dat hij afwezig zal zijn en van zijn interpellatie afziet.

De heer Sven Gatz (in het Frans).- "Iedere persoon heeft het recht te vragen dat de administratie, de gezondheids- en sociale diensten, de openbare nutsbedrijven, de beroepsorden, de werknemersverenigingen en de bedrijven die in Québec bedrijvig zijn, met hem in het Frans communiceren."

(Verder in het Nederlands)

Dit artikel uit de taalwetten van Québec toont aan dat taalminoriteiten zich overal ter wereld op hun manier trachten te beschermen en dat iedereen in zijn eigen cultuur gerespecteerd wenst te worden.

Het artikel illustreert verder dat de discussie over de toepassing van onze taalwetten niet op een schijnheilige manier mag worden gevoerd. Van diegenen die Québec zo fantastisch vinden, mag worden verwacht dat zij ook hier de taalwetgeving onverkort willen toepassen. In Québec wordt de dienstverlening in de eigen taal trouwens als een recht van de burger beschouwd, terwijl bij ons de taalwetgeving bijna uitsluitend vertrekt vanuit de organisatie van de administratie.

Enkele weken geleden raakte bekend dat de vice-gouverneur van 1 juli 1995 tot 31 maart 1996, 105 benoemingen in Brusselse OCMW's heeft geschorst. Geen enkele schorsing heeft geleid tot een vernietiging door het Verenigd College. Nu

weet ik wel dat statistisch gezien, 70% van alle dossiers uiteindelijk toch in orde is met de taalwet. Alleen mogen we ons niet met die 70% tevreden stellen. Het gaat immers om de toepassing van een wet. In een rechtsstaat moet de overheid erop toezien dat de wet onverkort wordt toegepast.

Het is dus onvoldoende de taalwet alleen voor het statutaire personeel toe te passen. Ook de contractuele ambtenaren vallen onder de taalwet. Zowel de Raad van State als de Vaste Commissie voor Taaltoezicht hebben dit duidelijk gesteld. Dit is ook logisch want niet het formele statuut van de ambtenaar, maar de inhoud van zijn functie bepaalt of hij de tweede landstaal al dan niet moet beheersen. Als iedereen het recht heeft in de eigen taal bediend te worden dan moet iedereen die in Brussel in overheidsdienst werkt, in staat zijn de Brusselaars in het Nederlands en in het Frans te woord te staan.

Het gaat hier trouwens niet zozeer om een juridisch probleem, maar wel om een politiek probleem van evenwichten: allereerst een extern evenwicht omdat de relatief gunstige positie van de Vlamingen in Brussel recht evenredig is met die van de Franstaligen op federaal vlak. Op federaal vlak stelt de toepassing van de taalwetgeving geen structurele problemen. De Brusselse Vlamingen vragen dat het structurele probleem van de taalwet in Brussel ook wordt opgelost.

Vervolgens is er ook een intern Brussels evenwicht. Het gaat in Brussel niet meer uitsluitend om Frans- of Nederlandstaligen. Brussel is een meertalige stad geworden. Het bestaan van al die verschillende bevolkingsgroepen vraagt spelregels, afspraken en wetten.

De taalwet is zo een regel. Ik vraag niet de toepassing van een absurde wet. Ik vraag evenmin om een gunst. Ik vraag enkel de erkenning van een recht.

In een debat tussen Collegelid Grijp en de heer Cornelissen op TV-Brussel, heb ik kunnen vaststellen dat een kleine opening werd gemaakt om uiteindelijk een oplossing te vinden voor de toepassing van de taalwet op contractuelen. Wat is het huidige standpunt van het Verenigd College in verband met de door de vice-gouverneur bekendgemaakte cijfers over schorsingen en niet-vernietigingen? Bestaat er een gezamenlijk standpunt? Worden de problemen nu eindelijk onderkend? Wat wordt er voor gedaan?

De heer Jean-Pierre Cornelissen (in het Frans).- De heer Gatz wil opnieuw ten aanval trekken in een conflict waarin de partijen zeer uiteenlopende standpunten innemen. Hij maakt veel lawaai voor niets.

De heftige interpellaties van de Vlamingen over de toepassing van de taalwetten staan niet in verhouding tot het werkelijke aantal klachten van de Vlaamse patiënten. Uit een enquête die minister Chabert drie of vier jaar geleden heeft laten uitvoeren, is trouwens gebleken dat er geen probleem was.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht antwoordt niet wanneer een regering haar vraagt hoeveel en welk soort klachten ingediend zijn.

Ook de vice-gouverneur lijkt nooit een klacht voldoende gegrond te hebben gevonden om een optreden te rechtvaardigen.

Dat er geen geschillen zijn, is natuurlijk een doorn in het oog van sommige Nederlandstaligen. Zo is er een Vlaamse arts uit Ganshoren die niet gearzeld heeft om op 21 augustus 1996 zijn Nederlandstalige collega's aan te schrijven met de vraag klachten uit te lokken, nadat hij vernomen had dat de informatiedienst van de BRT van plan was een uitzending van Panorama te wijden aan de opvang van Vlaamse patiënten in de openbare ziekenhuizen.

Veel succes lijkt hij niet gehad te hebben.

Te oordelen naar de personeelssterkte in bepaalde openbare ziekenhuizen waar het aantal Nederlandstalige personeelsleden echt groot is, kunnen er moeilijk veel klachten zijn.

Nemen we als voorbeeld het Brugmann-ziekenhuis waar 33% van het personeel Nederlandstalig is, onder wie 26% van de verplegers en 15% van de artsen. Om dit cijfer beter in te schatten, zij eraan herinnerd dat de Vlaamse artsen slechts 8% uitmaken van alle artsen die in Brussel werken.

In het Bracops-ziekenhuis in Anderlecht maakt het Vlaamse personeel 52% van het totaal uit met onder meer 71% van het verplegend personeel.

Als er geen misbruiken worden vastgesteld schorst de vice-gouverneur niet systematisch de aanwervingen, zelfs tijdelijke, van contractuelen die vooraf niet geslaagd zouden zijn voor het moeilijke taalexamen. Er zij aan herinnerd dat artikel 21, paragraaf 5 van de gecoördineerde wetten het slechts over "benoeming" of "bevordering" heeft.

Deze tekst is dubbelzinnig, zoals wordt toegegeven door mevrouw Detant die de auteur is van een interessante studie over de toepassing van de taalwetgeving in de gemeentelijke instellingen van Brussel. Mevrouw Detant zegt ook waarom die tekst dubbelzinnig is. De Vlamingen hebben gebruik gemaakt van een machtspositie om die taalwetten op te leggen. De tekst is spijtig genoeg het resultaat van een moeizaam tot stand gekomen compromis en de Franstaligen zijn er tot haar spijt in geslaagd de strekking ervan af te zwakken. In feite is de tekst het resultaat van een politiek akkoord waarbij getracht is volkomen tegengestelde standpunten te verzoenen. Begrippen zoals betrekking, benoeming, bevordering en functie zijn dus dubbelzinnig. Mevrouw Detant betreurt dat in de wet enkel sprake is van bevordering en benoeming en ze erkent aldus impliciet dat andere toestanden daarbuiten vallen.

Het verslag van de parlementaire voorbereiding bevestigt dat de Vlaamse interpretatie niet vanzelfsprekend is. Tijdens de parlementaire besprekingen werden tegengestelde en onduidelijke verklaringen afgelegd. Iedereen deed zijn best om de toepassingsfeer van die wetgeving uit te breiden of te beperken.

Naargelang de juristen Nederlands- of Franstalig zijn, zijn hun besluiten uiteraard verschillend. Er bestaat evenwel geen discussie over het principe dat de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken restrictief geïnterpreteerd moeten

worden, omdat die wetgeving van openbare orde is. De Raad van State heeft dat in verschillende arresten bevestigd.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft soms uit het oog verloren dat de wetgeving beperkend moet worden uitgelegd.

In het geval van de contractuelen stelt de commissie zich in de plaats van de wetgever wanneer ze aanvoert dat de benoeming in ruime zin geïnterpreteerd moet worden als een inbreng van nieuw personeel, waarbij het weinig ter zake doet of het gaat om vast, stagedoend, tijdelijk of contractueel personeel.

Er worden nu reeds meer dan 10 jaar tegengestelde standpunten ingenomen. Het probleem is kennelijk meer van politieke dan van juridische aard. De rechtspraak van de Raad van State lijkt trouwens niet duidelijk.

Moet er nog aan herinnerd worden dat de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve in 1985 geen consensus over dat probleem bereikt had en dat het dossier dan ook aan de federale Regering is voorgelegd die het op haar beurt aan de Raad van State bezorgd heeft? Die heeft geweigerd een uitspraak te doen in een zaak die aanleiding zou kunnen geven tot een geschil. De vice-gouverneur en de Vaste Commissie voor Taaltoezicht zijn echter druk blijven uitoefenen, wat tot een andere interpretatie door de nieuwe (Vlaamse) minister voor binnenlandse zaken geleid heeft. Het Vlaamse radicalisme heeft nog steeds trouwe dienaars ...

Die theorie druist nochtans tegen het gezond verstand in. Het is absurd het moeilijke taalexamen verplicht te stellen voor tijdelijk contractueel personeel dat geen enkele zekerheid over een mogelijke carrière heeft of dat voor specifieke opdrachten in dienst genomen is.

Dat is in het bijzonder het geval met personen met een contract van bepaalde duur of die aangeworven zijn ter vervanging van werknemers met loopbaanonderbreking.

De talloze schorsingen van de vice-gouverneur hebben onder meer betrekking op personeelsleden van de openbare ziekenhuizen. Is het nog nodig te herhalen dat deze ziekenhuizen moeilijk verplegend personeel vinden? Gaat men onmiddellijk geschikte kandidaten ontmoedigen door ze van in het begin een aartsmoeilijk taalexamen te doen afleggen?

Zelfs Nederlandstaligen die van het theoretische beleid in een ministerieel kabinet overstappen naar het beheer van een dergelijke instelling, stellen zich plots meer begrijpend en minder veeleisend op.

Zelfs de Vaste commissie moet toegeven dat de strikte naleving van de taalwet de goede werking van de instelling niet mag schaden. Dat is onvermijdelijk het geval wanneer de taalwetten in ruime zin geïnterpreteerd worden.

Het dient ook gezegd dat men die bijkomende verplichtingen enkel aan de openbare ziekenhuizen wil opleggen. Worden ze op die manier niet nog meer benadeeld dan de privé-ziekenhuizen? We mogen ook niet vergeten dat er normen van het RIZIV in acht genomen moeten worden, waardoor soms een beroep op uitzendkrachten zal gedaan moeten worden. Zodra dit personeel aan het werk is zonder het taalexamen

afgelegd te hebben, treedt de vice-gouverneur als een automaat op en schorst hij de aanwerving. Ik kan u nog een reeks argumenten geven, maar ik zal niet dieper ingaan op het arbeidsrecht dat in bepaalde gevallen recenter is dan de taalwetten en dus de overhand heeft.

De strategie van de Vlamingen is doorzichtig. Door opnieuw de confrontatie aan te gaan, willen zij nog meer betrekkingen voor Nederlandstaligen reserveren. Zij hebben op gemeentelijk vlak reeds een aantal betrekkingen dat helemaal niet in verhouding staat tot de samenstelling van de Brusselse bevolking en het aantal afgehandelde zaken.

Mijn fractie sluit nieuwe toegevingen uit.

De trimestriële verslagen tonen aan dat er geen echte problemen zijn.

Er kan geen sprake van zijn taalverplichtingen in te voeren die enerzijds als gevolg zouden hebben dat de werking van de openbare ziekenhuizen en de instellingen van de OCMW's verstoord wordt en anderzijds dat de meest geschikte persoon voor een bepaalde functie die betrekking niet zou krijgen.

De PRL-FDF zal daarop nauwlettend toezien.

Mevrouw Isabelle Molenberg (in het Frans). - Ik sluit mij volledig aan bij de heer Jean-Pierre Cornelissen.

De heer Walter Vandenbossche .- De partij die dit fundamentele debat op gang wilde trekken, verbergt zich nu als een bange wezel. Wat nog maar eens bewijst dat de schreeuwers niet van de partij zijn wanneer het tot de essentie komt.

Dit debat is noodzakelijk en komt op tijd. Ik herinner eraan dat het regeerakkoord voorzag in driemaandelijks verslagen over de toepassing van de taalwetgeving.

Ik ontwikkel eerst een aantal reflecties over de taalwetgeving zelf, waarbij ik me, zoals de heer Cornelissen, baseer op het werk van mevrouw Detant. Sinds 1960 oefent de taalwetgeving een belangrijke invloed uit op het politieke krachtenspel en ze doet dat onverminderd tot op heden. Ik wil het verband leggen tussen deze wetgeving en de wetten van 1989 tot oprichting van de Brusselse instellingen. De voorbije jaren werden we al te vaak geconfronteerd met steriele discussies over het statuut van deze instellingen. Duidelijk is dat zij bestaan, dat zij zich bevinden op het kruispunt tussen Gemeenschappen en Gewesten, dat hun ingezetenen beschikken over reële politieke macht en dat in die wetgeving ook voorzien wordt in de noodzakelijke beschermingsmechanismen voor de minderheden. Bovendien spelen ze een essentiële rol in de naleving van de taalwetgeving, zoals trouwens ook blijkt uit het regeerakkoord.

De toekomst van de Brusselse instellingen is gebaseerd op drie pijlers : de reële machtsparticipatie van de Brusselse Vlamingen vormt voor de Vlaamse gemeenschap de waarborg dat haar belangen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden waargenomen; de politieke machtsuitoefening in de gewestmateries heeft voorrang op de communautaire bevoegdheden; de rechten van de Gemeenschappen moeten worden gevrijwaard.

De taalwetgeving zelf deelt het grondgebied in in taalgebieden, met daaraan verbonden een taalregime en een noodzakelijke taalkennis. Het Vast Comité voor Taaltoezicht speelt een belangrijke rol : het verleent adviezen, onderzoekt het respect van de taalwetgeving, behandelt individuele klachten en beschikt over een aanmaningsbevoegdheid en kan zelfs in de plaats treden van de besturen. Daarnaast heeft ook de Vice-Gouverneur een aantal belangrijke taken: hij behandelt eveneens individuele klachten, controleert de gemeentelijke administratie, kan afstappen ter plaatse en verstrekt adviezen aan de Gouverneur.

Uit de besluiten van het driemaandelijks rapport blijken reële problemen. De wil tot samenleven moet gepaard gaan met het streven naar een aanvaardbare regelgeving die rekening houdt met de noden en specificiteit van elke burger, wat respect voor de taalwetgeving impliceert.

Ik wil uitdrukkelijk pleiten voor enkele belangrijke nieuwe krachtlijnen. Deze gelden zowel voor de contractuelen als voor de statutairen. De rol van de Vaste commissie voor Taaltoezicht moet worden versterkt. Het Hoofdstedelijk Gewest moet gebruik maken van de nieuwe wettelijke mogelijkheden inzake advies en controle. Het Vast Wervingssecretariaat is een essentiële schakel in de objectivering van de toepassing van de taalwetgeving. Daarom moet het Vast Wervingssecretariaat de opdracht krijgen om op regelmatige tijdstippen taalexamens in te richten. Het VWS dient een recruteringsreserve uit te bouwen waaruit de openbare besturen kunnen putten. De bevoegde minister moet hierbij de lokale besturen aanmanen hun wervingsbeleid te koppelen aan een voorafgaande controle van de kandidaten met betrekking tot hun taalattest. De wettelijke voorwaarden inzake de taalkennis worden op deze prelabelle wijze geregeld. Overtredingen moeten gemeld worden. De vice-gouverneur kan melding maken van een overtreding door het gemeentebestuur.

De heer Jean-Pierre Cornelissen .- Hij doet het niet!

De heer Walter Vandenbossche .- De Hoofdstedelijke Regering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie moeten het mechanisme van de vernietiging consequent hanteren, indien de lokale besturen zich aan hun plicht onttrekken. De vernietigingsbevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet worden uitgebouwd als een efficiënt politiek instrument. Het VWS blijft de essentiële schakel in de objectivering van de toepassing van de taalwetgeving. De bestuurstaalwet is een grondpeiler van het samenlevingsmodel in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ik volg de analyse van de heer Cornelissen niet, maar ik kan wel akkoord gaan met zijn besluit. Het is een mechanisme van onze besturen, waarbij het VWS een grote rol te spelen heeft.

De heer Guy Vanhengel .- In mijn tussenkomst beperk ik mij tot enkele citaten, enkele praktische vragen en wens ik mij te wenden tot de heer Cornelissen. De Volksunie kwam op 9 mei 1996 tot het besluit dat het niet-navolgen van de taalwetgeving door de Brusselse Regering als een breekpunt mocht beschouwd worden. Ik verwijs ook naar een citaat in De Standaard. Minister Vande Lanotte gaat erin akkoord dat voor iedereen, ook stagedoend, tijdelijk en contractueel personeel de

taalwetgeving moet toegepast worden. In een ander artikel van 10 mei 1996 balt Vic Anciaux een vuist. Hij belooft dat bij onwil van de Franstalige partijen om de taalwet toe te passen, de Vlaamse ministers tot een blokkering zouden overgaan. Hebt u de indruk dat de Franstaligen zich nu schikken en eindelijk de nodige bereidheid tonen? Komt het echt tot een blokkering? Naar ik kan merken is noch het ene noch het andere het geval. Voorts ben ik getroffen door het grote verschil in cijfers, die opgegeven worden door de verschillende ministers.

Ik zou willen informeren naar de resultaten van het onderzoek waarmee bij een vorige vergadering van deze commissie twee professoren belast werden. Van in het begin heb ik deze beslissing betreurd en deze beschouwd als een verdragingsmanoeuver. In het verleden is er immers al meer dan voldoende studiemateriaal verzameld.

De heer Cornelissen doet er verkeerdt aan om systematisch zijn taalgeloten ervan te willen overtuigen dat het aandringen op respect voor de taalwetgeving vanwege de Vlamingen een gevolg is van één of andere imperialistische aandrang. Brussel heeft nu eenmaal officieel en wettelijk een tweetalig statuut en de taalwetgeving is er om een correcte beleving van dit statuut te garanderen. Dat heeft natuurlijk niets te maken met één of andere overheersingsdrang. De heer Cornelissen doet er verkeerdt aan om de Franstaligen te doen geloven dat het Nederlands een onmogelijk taal is om aan te leren en dat bijgevolg de taalexamens een onoverbrugbare kloof vormen.

De heer Jean-Pierre Cornelissen (in het Frans).- Aangezien ik persoonlijk aangevallen wordt, neem ik het woord.

We mogen de zaken niet verwarren. Velen onder ons willen zoveel mogelijk talen leren. De wijze waarop de taalexamens opgevat worden is echter zeer weinig berekend op de taken die de personen, die het examen afleggen, zullen vervullen.

Ik kan niet begrijpen dat u taalcriteria belangrijker acht dan kennis op het vlak van de gezondheid.

Ik zal u een brief bezorgen van een Nederlandstalige arts, Joost Rampelberg, die zijn collega's ertoe aanzet om taalklachten in te dienen die hoe dan ook niet gegrond zijn.

De heer Guy Vanhengel.- Ik zou ten slotte iedereen willen oproepen om de bevolking zoveel mogelijk te overtuigen van de noodzaak tot tweetaligheid. De werking van de administratieve diensten zal er alleen maar door verbeteren. We moeten er alles aan doen om de tweetaligheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest perfect te doen respecteren (*Applaus van mevrouw Grouwels en de heer Vandenbossche*).

De heer Paul Galand (in het Frans).- Sta mij toe over te gaan van de taalkwestie naar de sociale aspecten van de zaak. De heer Anciaux heeft er vaak naar verwezen. Voor ons komt de bevolking op de eerste plaats. Laten wij als Brusselse gekozenen voorrang geven aan de werkgelegenheid, bij voorkeur voor de Brusselaars in plaats van steriele discussies te voeren over de evenwichten die iedereen op zijn manier interpreteert.

We moeten ook toezien op een goede communicatie tussen het bestuur en de bevolking en de tweetaligheid aanmoedigen.

Waarom krijgen de personeelsleden nog geen toegang tot talenpractica van alle ziekenhuizen van het Gewest gedurende de werkuren? Hierover zou moeten worden onderhandeld tussen werkgevers en werknemers.

In Brussel zijn er ook inwoners met verschillende culturele achtergronden. De vzw voor sociaal en medisch tolken werkt in 24 verschillende talen! Spijtig genoeg smelten die subsidies als sneeuw voor de zon. Het College heeft er te weinig aandacht voor.

Tot besluit zij gezegd dat de inhoud van de taalexamens niet aangepast is aan de diensten die aan de bevolking verleend moeten worden. Wij moeten onder Brusselaars nadenken over de rijkdom die deze verscheidenheid aan culturen kan betekenen voor onze toekomst en die van een humanistischer Europa. (*Applaus*)

De heer Rufin Grijp, lid van het Verenigd College.- Het vorig debat over deze materie heb ik helaas wegens ziekte moeten missen. Mijn afwezigheid toen had dus helemaal niets te maken met een eventuele diplomatieke reden.

Ik zal bij mijn antwoord op de voorgaande sprekers mij zeer dicht houden bij de inhoud van het vierde driemaandelijke rapport inzake de taalwetgeving, dat ik trouwens aan de commissieleden zal laten uitdelen.

De cijfers die ik zal geven zijn de meest recente. Zij gaan terug naar het begin van deze legislatuur en slaan exclusief op de bicommunautaire instellingen, met name de OCMW's en de ziekenhuizen.

Ik zou om te beginnen willen stellen dat ik heel goed beseft dat het perfect navolgen van de taalwetgeving geen gemakkelijke zaak is. Daarin kan ik voor een klein stukje de heer Cornelissen volgen. Deze vaststelling mag echter niet in de weg staan dat de taalwetgeving nu eenmaal moet nagevolgd worden. Bij de onderhandelingen over het regeerakkoord werd overeengekomen om driemaandelijks te laten rapporteren over het navolgen van de taalwetgeving.

In de periode tussen 1 juli 95 en 30 juni 96 werden volgens de gegevens van de vice-gouverneur 309 aanwervings- en bevorderingsdossiers behandeld, waaronder 75 volledig nieuwe dossiers. Als gevolg van deze behandelingen werden 137 schorsingen uitgesproken. Het is duidelijk dat er een tendens is tot toename van die schorsingen. Enerzijds zijn er meer en meer contractuelen die in aanmerking komen in geval van overtreding van de taalwetgeving. Anderzijds is er ook een soort sneeuwbal effect: als de ene OCMW van de andere ziet dat men het niet zo nauw neemt met de taalwetgeving gaat men soms deze houding volgen.

Van de 137 dossiers zijn er ondertussen 98 afgesloten. Twee schorsingen zijn volledig door de betrokken OCMW's aanvaard. Bij 10 dossiers zijn de documenten aangekomen na de wettelijke periode van 40 dagen, bij 1 dossier was die periode praktisch bereikt, bij 5 dossiers zijn de documenten niet tijdig aangekomen en bij 35 dossiers werden de documenten niet tijdig opgemaakt door de VCT wegens tijdgebrek. Bijgevolg gaat het hier veelal om fouten vanwege de administratie

en hebben we dan ook de betrokken administratie aangeschreven om in het vervolg deze fouten te vermijden. Van de 137 zijn er nog 3 dossiers die als afgehandeld kunnen beschouwd worden omdat de betrokken personen niet meer in dienst zijn. Dertien dossiers ten slotte zijn niet meer relevant omdat de betrokken personen ondertussen geslaagd zijn voor het taalexamen.

Op een totaal van 300 dossiers hebben er mij 29 bereikt met als vraag het schorsingsbesluit te annuleren. Er waren ook 32 nieuwe dossiers die het voorwerp waren van schorsing door de vice-gouverneur. Hierbij ging het om functies als klerk, bode, bejaardenhelpsters, sanitaire helpsters, sociale assistenten, en zo meer. Vaak ging het om functies waaraan grote nood is, zoals de functie van sociaal assistent bij de Brusselse OCMW's. Soms kan het OCMW niet anders dan overgaan tot aanwerving bij gebrek aan andere kandidaten. Van de genoemde 29 dossiers werden redenen opgegeven zoals: onmogelijkheid om een ander personeelslid aan te nemen; geslaagd in het examen van het VWS; recht op een regularisatieperiode in afwachting van een examen bij het VWS, en zo verder.

Heel wat van de aangehaalde redenen om niet tot schorsing over te gaan zijn voor discussie vatbaar.

Volgens de heer Jean-Pierre Cornelissen zou de meer recente norm voorrang hebben op de oudere. Dat is enkel zo indien de meer recente norm de oudere opheft.

Welke acties werden genomen? Tijdens zijn vergadering van 18 juli besliste het Verenigd College de mogelijkheid te onderzoeken om werkzoekenden te laten deelnemen aan taalexamens, via de BGDA. Verder werd een overleg gepland tussen VWS, OCMW en Verenigd College, met als doel extra faciliteiten in het leven te roepen om de deelname aan en het slagen voor die examens te vergemakkelijken.

Momenteel is het zo dat een gemeentebestuur of OCMW dat tot aanwerving wil overgaan zich tot het VWS moet richten, wat een tijdrovende procedure is. Wij stellen voor om bijvoorbeeld vier examens per jaar te organiseren voor het hele grondgebied.

Verder pleiten we voor aangepaste taalexamens aan de specifieke functies van bijvoorbeeld klerk of verpleegkundige in Brussel.

De heer Guy Vanhengel .- Die idee is niet nieuw. Hoever staat het daarmee?

De heer Rufin Grijp, lid van het Verenigd College .- Die idee kwam aan bod tijdens het debat in juli en nog twee à drie maal sinds september. Het VWS heeft zich verbonden tot de organisatie van dergelijke examens. Natuurlijk moet worden rekening gehouden met een moeilijke overgangperiode.

De BGDA zal worden ingeschakeld om te zorgen voor een groot aantal Brusselse kandidaten.

Aan de gewestminister bevoegd voor de gemeentebesturen werd gevraagd na te gaan of alle OCMW's voldoen aan de meldingsplicht. In het verleden stelden we meermaals vast dat vooral de ziekenhuizen niet steeds de aanwervingen meldden.

Aan IRIS zal worden gevraagd na te gaan of het mogelijk is landelijke wervingsexamens te organiseren voor medisch en paramedisch personeel, om aldus over een belangrijke wervingreserve te beschikken.

Mijn voorstel van beslissing, waarover nog geen consensus is gegroeid, ziet er als volgt uit: aan de leidende ambtenaren wordt een verantwoordingsverslag gevraagd over de tekortkomingen van hun administratie; de minister bevoegd voor de gemeentebesturen maakt een verslag over van de brieven die hij heeft overgemaakt aan de gemeentebesturen; het deskundigenverslag wordt verder onderzocht; iedereen was het eens met het voorstel om het VWS specifieke taalexamens te doen organiseren.

Dankzij regelmatig door het VWS georganiseerde examens zullen we voor de meeste functies een ruime wervingreserve kunnen aanleggen. Het Verenigd College bereikte nog geen volledige consensus over het feit of het gaat om een absolute prioriteitenlijst of niet. De Nederlandstaligen menen van wel, de Franstaligen menen dat uitzonderingen mogelijk moeten zijn in bepaalde gevallen.

De Nederlandstaligen betwisten niet dat als er voor bepaalde onderdelen geen examens zijn, of als er geen laureaten zijn, of als de reserve is uitgeput, er wel mag worden aangeworven en dat de situatie van de betrokken persoon dan later wordt regulariseerd.

Wat de sancties betreft, zijn er mij nog maar 29 gevallen bekend. Dat is nog geen twee gevallen per gemeente.

De heer Cornelissen vergist zich als hij het probleem onderschat. Het aantal contractuelen neemt toe, vooral nu het Verenigd College heeft beslist dat contractuelen de regel zijn, en statutairen de uitzondering.

Met de huidige toepassing van de taalwetten zou de tolerantie zo groot zijn dat er geen taalwet meer wordt gerespecteerd. Dit zou onaanvaardbaar zijn.

De heer Cornelissen heeft het over een strategie waarbij meer Nederlandstaligen en minder Franstaligen zouden worden aangeworven. Niemand heeft die bedoeling. Ook Nederlandstaligen die geen taalproef hebben afgelegd worden gesanctioneerd. Wij willen meer tweetaligen in de ziekenhuizen en de OCMW's omdat dit de dienstverlening ten goede komt en ook de verstandhouding tussen de Brusselaars bevordert.

Mijnheer Vanhengel, indien de situatie zou blijven wat ze is en de Franstaligen niet tot begrip kunnen worden bewogen, zal er toch iets moeten gebeuren. Voor de Nederlandstalige Brusselaars is de tijd van discussie voorbij. Wij hebben genoeg nagedacht, wij willen handelen.

De heer Jean-Pierre Cornelissen (in het Frans).- Het uitgangspunt is dat de contractuelen niet onder de taalwet vallen. Zolang de federale wet niet veranderd is, staat u nergens.

De heer Rufin Grijp, lid van het Verenigd College (in het Frans).- Denkt u dat de opeenvolgende vice-gouverneurs allemaal onnozelaars zijn?

De heer Jean-Pierre Cornelissen.- Zeker niet... Ik zeg dat het cerberussen zijn!

De heer Rufin Grijp, lid van het Verenigd College .- De heer Cornelissen spreekt met minachting over de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Een belastingsdienst in Brussel slaagde er niet in tweetaligen in dienst te nemen. Er werd geargumenteed dat dit maar tijdelijk was. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft evenwel gesteld dat de taalwet van toepassing was.

De heer Jean-Pierre Cornelissen (in het Frans).- Zij treedt niet in de plaats van de wetgever.

De Voorzitster.- Er is een oplossing: er vzw's van maken.

De heer Sven Gatz .- Ik dank de minister voor de cijfergegevens die hij verschaftte. Deze zullen de discussie ongetwijfeld objectiveren. Ik neem acte van de maatregelen die het Verenigd College heeft genomen of nog zal nemen. Ik kan niet zeggen dat ik genoeg neem met het standpunt van het College. Op dit ogenblik kan ik het wel aanvaarden omdat het dossier nu toch verder wordt besproken door het College.

- Het incident is gesloten.

- De openbare vergadering wordt gesloten om 11.30' uur.